

на народиѣ-тѣ тѣрговиѣ, за туй направилъ по Черно море корабли, едни за преносаніе на стока, а други за флотѣ, укрѣпи нѣколко крѣйморски градове и принеси столицѣ-тѣ си въ Ахіело.

Между това, война-та съ гърци-тѣ еще ся продѣлжаваше: защото Крумъ бѣше оставилъ войскѣ въ ново-презеты-тѣ мѣста, да ги пази, и проводи еще 30,000 да продѣлжава опустошеніе-то по Тракиѣ и Македоніѣ: тя пристигна до Адрианополю и го презе.

Византійци-тѣ като неможехъ вече да тѣрпятъ Български-тѣ пакости, събрахъ сичкѣ-тѣ си силѣ и ѣ испратихъ по сухо и по водѣ въ Българіѣ. Боя-тѣ ся начна при Ахіело, но Бѣгари-тѣ изгубихъ много мъртвы и ранены. Тога Крумъ ся распали, направи много потрѣбны за бой орудія, приготви 5,000 коля за пренасеніе-то имъ, сичко беше натѣмнено и царь-тѣ готовъ да трѣгни, но въ туй време ся разболя, и слѣдъ малко умре. Негова-та смърть наскърби неутѣшно сички-тѣ Български сѣрца, и цѣлый народъ оплаква и жали много време свой великій царь и добръ отецъ Крума, който остави двама наслѣдници: Докума и Цока.

Д о к у м ъ

815—816.

Слѣдъ Крумовѣ-тѣ смърть сѣ въцари постарый-тѣ му сынъ Докумъ, отъ кого-то гърци-тѣ поискахъ миръ, но Докумъ го отказа: зашо-то искаше да довърши бащино-си